

Ово је најстрашнији дан у мом животу

„Ово је најстрашнији дан у мом животу“ роман је који је написала Јасминка Петровић.

Јасминка Петровић

Аутори: Исидора Нешић и Сандра Пошмуга, ученице VI₂

Јасминка Петровић рођена је 1960. године, у Београду. Студирала је шпански језик и књижевност. Каријеру је започела у маркетингу, али се посветила стваралаштву за децу. Уређивала је дечију емисију на радио Пингвину и часопис Nacional Geographic Junior. Писала је за многе дечије часописе и учествовала у бројним програмима који подстичу дечију машту и стваралаштво. Живи и ради у Београду. Добинтица је многих награда: „Гашино перо“, „Невен“, награде Змајевих дечијих игара, „Мали принц“, „Доситејево златно перо“.

Роман „Ово је најстрашнији дан животу“ издала је 2008. године Издавачка кућа „Креативни центар“. То је тинејџерски роман, али је истовремено и роман намењен родитељима. Помало је и љубавни и авантуристички роман. Роман се чита у једном даху. Читајући га, могла сам се у безброј ситуација поистоветити са главним јунаком Страхинјом.

Роман прати одрастање дечака, тинејџера, Страхинје. Он је суочен са свакаким мукама одрастања. Одростање и проблеми у одрастању управо су лајтмотив овог романа, а уз то теме су и љубав у тинејџерском добу, учење, пријатељство, компликовани међуљудски и породични односи.

Главни јунак је управо дечак Страхинја. Он нам прича своју причу; из свог угла; његовим очима гледано. Он има 15 година, живи у Београду, иде у школу и бави се онм чиме се бави и већина његових вршњака. Међутим, он је у почетку безнадежно заљубљен у наставницу српског језика, нервирају га родитељи и старија сестра и њен дечко, бркови и брада никако да му порасту (чак и школска теткица има бркове веће од њега). Типично за узраст када своје родитеље сматраш највећим непријатељима, и он би своју породицу радо мењао за неку другу: уместо тате који по цео дан пише књиге, зарастао у косу и у браду, уместо чудне сестра која свако мало решава задатке из математике, и уместо маме која има девојку, он би идеалну породицу.

Он се јада па каже: „Ко све има децу! Поред оваквих родитеља није ни чудо што сам потпуно изгубио живце. Испада да сам тежи случај од Јелене. Она се изнервира једино када јој се на пола задатка истроше батерије у дигитрону. Њу баш брига што нам мама још увек сипа супу у пластичне тањире са зекама“.

Како тешко доживљава своје одрастање и чињеницу да му породица није савршена и да му живот није савршен, сведоче 23 од 25 поглавља, која почињу реченицом: „Ово је најгори дан у мом животу“. Тинејџерски дани доносе безнадежну заљубљеност у наставницу српског, веровање да тата дангуби и залуд губи дане, веровање да мама има девојку, разочарење чињеницом да мама има „девојку“, сазнање да је мама можда смртно болесна, сукобе са сестром и њеним дечком, болно сазнање да је наставница српског удата, затим прву заљубљеност... Ваљда због чињенице да је у животу тинејџера сваки дан заиста и најгори, поглавља носе злослутне поднасловe: Од љубави до мржње, Земљо - отвори се, И од горег има горе, Тотални бедак, Паклено поподне, Жрвено јагње, Потоп, Који блам... Иако упућују на то да ће се, можда десити трагедија, у ствари свако поглавље доноси доста забаве...

Ситуације, можда јесу драматичне. Није лако када си заљубљен у наставницу, ни то што имаш кеца, ни то што мораш да обучеш џемпер на ромбове који ти је мама наменила, ни то што љубав твог живота мора да оде код оца негде далеко... Крај ипак у неку руку доноси happy end на шта упућују поднаслови: Вече на Сави и Јутро у Београду.

Роман је писан разумљивим језиком, блиским нашем узрасту. Страхинџа користи изразе које и ми сами користимо. Има доста хумористичких детаља, а и илустрације су ми биле занимљиве. У својој глави могла сам да замислим слику мог другара, вршњака, сапатника Страхинџе у многим ситуацијама.

И када ради писмени задатак, и кад се супротставља родитељима и када спасава деда Здравка да не скочи у реку, и када се бори са својим непријатељем - баба Гвозденком која га сматра наркоманом, Страхинџа ми се допада. У њему поред бунта има и срчаности, и љубави и бриге и туге, и поштовања за старијег. Он мрзи маму, али и брине за њу док ичшекује резултате анализа, он мрзи тату, али тати и помаже око промоције његове књиге, он се свађа са сестром, али проводи и силно време бирајући јој одговарајући поклон за рођендан. Он воли девојчицу Машу и чезне да она воли и њега. Страхује од њеног одласка...

Искрено препоручујем да прочитате овај роман. У њему је одлично приказан тинејџерски живот. Кратко, ефективно, духовито.

Тијана Глишић VI₁
Основна школа „Милорад Мића Марковић“ Мала Иванча

Аутор: Ј. М. ученик VI₁